

7. Тайм-менеджмент: програма курсу для студентів освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр» з напрямів підготовки «Менеджмент» та «Управління персоналом» / Є. Р. Чернишова, М. О. Чернишова; НАПН України, ДВНЗ «Ун-т менедж. освіти». – К., 2013. – 36 с.
8. Горобець С. М. Підвищення рівня професійної компетентності майбутніх економістів засобами комп'ютерно орієнтованих технологій навчання. Методичні рекомендації по проведенню факультативного курсу для викладачів вищих навчальних закладів / С. М. Горобець. – Житомир: Вид-во ЖДУ імені І. Франка. – 2012. – 71 с.
9. Горобець С. М. Формування саморегулятивно-рефлексивного компонента професійної компетентності засобами комп'ютерно орієнтованих технологій навчання // Науковий вісник Ужгородського національного університету: Серія «Педагогіка. Соціальна робота». – Ужгород, 2014. – № 34. – С. 61–64

Horobets S., Horobets O.

PERSPECTIVES FOR THE INTRODUCTION OF TIME MANAGEMENT IN THE UNIVERSITIES OF UKRAINE

Actual task and a necessary condition for the successful formation of a competent professional in any field of activity is the development of his self-organizational skills. It is proposed the inclusion of the basics of time management in the curricula of Master of all disciplines as a separate academic discipline or holding elective. Implementation of time management in Ukrainian universities will improve the quality of training of future specialists.

УДК 347.78.034

Гусева Е.И.

Мариупольский государственный университет

УЧЕБНЫЙ ПЕРЕВОД: ОСВОЕНИЕ ТЕОРИИ И ПЕРЕВОДЧЕСКИЙ ТРЕНИНГ

В тезисах рассмотрена профессиональная подготовка переводчика, которая представляет собой вид практической деятельности, в которой теоретическая составляющая сопряжена с изучением разнообразных переводческих практик. В ходе обучения профессиональному переводу не только бинарный межъязыковой перевод, но и такие его виды, как диахронический перевод, внутриязыковой или авторский перевод, становятся формами учебного перевода.

При подготовке профессиональных переводчиков, как и в практике преподавания основ теории перевода студентам-филологам, большое значение имеет освоение переводческих практик, основанных на теориях, которые разработаны зарубежным переводоведением. Сюда входит и постановка задач, связанных с применением методик, разработанных на основе скопос-теории (от греч. *skopos* – цель). Авторы теории, немецкие переводоведы, К.Райс и Х.Фермеер, исходят из того, что перевод – это вид практической деятельности, а критерием успешности деятельности переводчика служит достижение цели коммуникации.

Исследователи отмечают, что скопос-теорией допускается ситуация, когда текст оригинала вообще не существует, и переводчик самостоятельно создает свой текст, руководствуясь знанием цели или указаниями заказчика [1, с. 254]. Интересно проследить объясняющую силу скопос-теории в далекой от практической сферы области художественного перевода, тем более что в истории художественного перевода не раз отмечены переводы, выполненные в относительном отрыве от текста оригинала. Так, в литературе XX века образцы такого перевода находим у Б. Пастернака. Поэт известен как переводчик, предлагающий соавторство и реализующий в своих стихах принцип перевода как сотворчества.

В ходе обучения профессиональному переводу могут быть рассмотрены такие его виды, как диахронический перевод, внутриязыковой или авторский перевод. Они же могут стать и видами учебного перевода, в том числе предполагающего моделирование переводческой деятельности в соответствии с той или иной коммуникативной установкой [2].

Не последнюю роль в переводческом тренинге играет анализ вариантов перевода, в частности, вариантов перевода художественного текста. Литераторы XIX–XX вв., будучи одновременно и переводчиками, предлагали собственные варианты перевода – своеобразные ремейки оригинального текста. Достаточно вспомнить хрестоматийные переводы поэзии – стихотворений Гейне «С чужой стороны», Шелли («One word»), Киплинга («If»). В переводах стихотворения Гейне уже наименования «лирических героев» отражают различия подходов к тексту оригинала у русских поэтов-переводчиков: у М. Лермонтова это сосна и пальма, у Ф. Тютчева кедр и пальма, и дуб и пальма у А. Фета.

В целом же, следует констатировать, что традиционные переводческие практики определялись филологическим подходом, в основу которого было положено то или иное

отношение к тексту, а именно к тексту оригинала. Современный перевод – это подход «социологический», он в большей степени привязан к ситуации и ориентирован главным образом на заказчика.

Процесс обучения профессиональному переводу должен сочетать освоение теории и переводческий тренинг. Успешная подготовка специалиста-переводчика предполагает усвоение им базовых принципов ведущих современных теорий (динамической эквивалентности, функциональной эквивалентности и т.д.) и отработку новейших переводческих методик в учебном переводе.

1. Комиссаров В. Н. Современное переводоведение. Учебное пособие. / В. Н. Комиссаров. – М.: ЭТС. – 2001. – 424 с.
2. Паршин А. Виды переводов. – [Электронный ресурс] / А. Паршин. Режим доступа: <http://translations.web.ru/intro/kinds/>

Гусева О.І.

НАВЧАЛЬНИЙ ПЕРЕКЛАД: ОСВОЄННЯ ТЕОРІЇ І ПЕРЕКЛАДАЦЬКИЙ ТРЕНІНГ

Професійна підготовка перекладача являє собою вид практичної діяльності, в якій теоретична складова пов'язана з вивченням різноманітних перекладацьких практик. В ході навчання професійному перекладу не тільки бінарний міжмовний переклад, але і такі його види, як діахронічний переклад, внутрішньомовний чи авторський переклад, стають формами навчального перекладу.

Gusieva O.

ACADEMIC TRANSLATION: THEORETICAL STUDIES AND DEVELOPMENT OF SKILLS

The training of an interpreter is a kind of practice, in which theoretical component involves the study of a variety of practices of translation. Professional translation is not only a binary cross-language translation, but it is also those of its species as diachronic translation, intralingual or author's translation. During the training they all make forms of academic translation.

УДК 372.834 (043)

Іванюта Н.В.

Маріупольський державний університет

ОКРЕМІ ПИТАННЯ ВИКЛАДАННЯ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН

У тезах проведено дослідження окремих питань викладання процесуальних дисциплін зі спеціальності «Правознавство» як важливих орієнтирів удосконалення організації та функціонування процесу навчання та підвищення якості знань у контексті нових соціально-економічних реалій, забезпечення дотримання пріоритетів європейських стандартів освіти та професійної підготовки фахівців в галузі права.

Активні процеси становлення громадянського суспільства, політико-правових інститутів української держави, фундаментальне оновлення галузевого законодавства, поглиблення судової, адміністративної та конституційної реформи, необхідність всебічного захисту прав і свобод людини і громадянина, захист підприємництва, боротьба зі злочинністю вимагають відповідного високого рівня юридичної обізнаності. Більш того, в світі радикальних змін соціальної ролі юридичної науки і практики, побудови європейської правової держави саме вдосконалення освіти та професійної підготовки фахівців в галузі права є найактуальнішим сучасним напрямом. Особлива роль у цьому процесі належить вищій освіті, оскільки підготовка висококваліфікованих фахівців є стратегічним завданням сучасного українського соціуму та принципова умова створення ефективною та динамічною моделі соціально орієнтованої ринкової економіки.

Європейське переорієнтування України зумовлює забезпечення права на кваліфіковану юридичну допомогу як умови розповсюдження загальної поваги і дотримання прав і свобод людини, передбачених міжнародними Пактами про економічні, соціальні та культурні права та про громадянські та політичні права, дієвості гарантій для захисту людини, передбачених Загальною декларацією прав людини.

Міжнародною асоціацією юристів були прийняті стандарти незалежності юридичної професії для вирішення завдання підвищення ролі і значення юристів, які повинні враховуватися і поважатися урядом у процесі розробки загальнонаціонального законодавства та практики його застосування, а також прийматися до уваги усіма юристами, судьями, представниками виконавчої та законодавчої влади, суспільством в цілому. Безперервна освіта та постійне вдосконалення знань юриста є обов'язковим стандартом юридичної професії.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ГРЕЦЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І КУЛЬТУРИ РЕСПУБЛІКИ КІПР
МАРІУПОЛЬСЬКА МІСЬКА РАДА
МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЄВРОПЕЙСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ ПУБЛІЧНОГО ПРАВА
ФОНД «АНАСТАСІОС Г.ЛЕВЕНДІС» (РЕСПУБЛІКА КІПР)
ЯННІНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ГРЕЦЬКА РЕСПУБЛІКА)
МЕССІНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ІТАЛІЙСЬКА РЕСПУБЛІКА)

Міжнародна науково-практична заочна конференція

**Міжнародна діяльність університетів
як фактор інноваційного
розвитку вищої школи
*18 вересня 2015 року***

Збірник матеріалів конференції

Україна – Маріуполь – МДУ

**ББК 94я43
УДК 082(063)**

**МІЖНАРОДНА ДІЯЛЬНІСТЬ УНІВЕРСИТЕТІВ ЯК ФАКТОР
ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ШКОЛИ: збірник матеріалів
Міжнародної науково-практичної заочної конференції (18 вересня 2015 року). –
Маріуполь, 2015, 385 с.**

**Рекомендовано до друку та поширення через мережу Інтернет
вченою радою Маріупольського державного університету
(протокол № 2 від 23.09.2015)**

Збірник містить тези учасників Міжнародної науково-практичної заочної конференції, які висвітлюють питання щодо сучасних технологій навчання та виховання, забезпечення якості вищої освіти у контексті автономії вузів, наукової співпраці університетів як основи інтернаціоналізації вищої освіти, національних пріоритетів і європейських орієнтирів вищої школи, інноваційних процесів у реформуванні вищої освіти України.

ПІДСЕКЦІЯ: ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ

Брежнєва О.Г. ТЕХНОЛОГІЧНИЙ КОНЦЕПТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МАТЕМАТИЧНОГО РОЗВИТКУ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	56
Восводіна Н.М. ВИКОРИСТАННЯ КЕЙС-ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ВИВЧЕННІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ФОРМУВАННЯ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ У СТУДЕНТІВ ВУЗУ.....	58
Волік Н.А. ВИКОРИСТАННЯ КЕЙС-МЕТОДА У ВИКЛАДЕННІ ІСТОРІЇ РОСІЙСЬКОЇ ТА СВІТОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	59
Гайдук Н. А. СУЧАСНІ ЛІНГВІСТИЧНІ КОНЦЕПЦІЇ: СВІТОВИЙ ДОСВІД ДОСЛІДЖЕННЯ КОНЦЕПТІВ.....	61
Горобець С. М., Горобець О. В. ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ТАЙМ-МЕНЕДЖМЕНТУ У ВНЗ УКРАЇНИ.....	62
Гусєва О. І. НАВЧАЛЬНИЙ ПЕРЕКЛАД: ОСВОЄННЯ ТЕОРІЇ І ПЕРЕКЛАДАЦЬКИЙ ТРЕНІНГ ...	64
Іванюта Н.В. ОКРЕМІ ПИТАННЯ ВИКЛАДАННЯ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН.....	65
Кажан Ю.М. ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ З ТЕКСТАМИ ДЛЯ ЧИТАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ ДРУГОЇ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	67
Касянчук М.Г. ЗАБУТІ КОМПЕТЕНЦІЇ.....	69
Ковейно Ю.В. СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ: ПРОБЛЕМИ ПРАКТИЧНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ.....	70
Конох А.А. ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ЗІ СПЕЦІАЛІЗАЦІЇ ЕКОЛОГІЧНИЙ ТУРИЗМ.....	71
Кривонос О.М. ДИПЛОМНА РОБОТА В СИСТЕМІ ПІДГОТОВКИ БАКАЛАВРА ЗА НАПРЯМОМ ПІДГОТОВКИ 6.040302 «ІНФОРМАТИКА».....	73
Маляров О.М. ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ЧИННИКИ УСПІШНОГО ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ЗА ФАХОМ» У ВНЗ.....	75
Мойсеєнко Р.М. ВИКОРИСТАННЯ АКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ.....	77
Монгірдас Ю.А. КРЕДИТНО-МОДУЛЬНІ ТА МОДУЛЬНО-РЕЙТИНГОВІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: СВІТОВИЙ ДОСВІД ТА ОЦІНКА ЇХ ВИКОРИСТАННЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ВИЩІЙ ШКОЛІ.....	78
Нестєрова О.Ю. ПЕДАГОГІЧНІ ЗАДАЧІ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ ЕТИКИ.....	80
Ніколенко Л.М. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИКЛАДАННЯ ЮРИДИЧНИХ ДИСЦИПЛІН.....	81
Овдійчук Л.М. КУРС «ДИТЯЧА ЛІТЕРАТУРА» У ВНЗ: ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ЗА КРЕДИТНО-МОДУЛЬНОЮ СИСТЕМОЮ.....	83
Павленко О.В. ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ.....	85